

ושל חמישה פסוקים — קורין ביחיד.

קרא ראשון שלשה, השני קורא את השנים
הנותרים מפרשה זו, ואחד מפרשה אחרת.

ויש אומרים: שלשה פסוקין מהפרש
האחרת, לפי שאין מתחילה בפרשה فهي
שלשה פסוקים.³⁰

ואם איתא להך דאמרן לעיל, אם כן תקשי
להתויהו! דלאן דאמר דולוג — נדלוג,
שיזוזו השני ויקרא פסוק שגמר בו הראשון,
ולמן דאמר פוסק — נפסוק³¹?

ומתרצין: **שאני חתום — דאפשר בהבי,**
שיכול לקרוא מפרשה אחרת, דהتم מيري
בקראת שני וחמשי, דהכל מעניינו של יום
הוא.

אמר רבי תנומם אמר רבי יהושע בן לוי:
halbcha bish' omrim, dzrik' la-kara shelsha
pasokin mprasha achora.

פסוקים: ויאמר ה' אל משה גו' ועתה הניחה לך.
מייחו יש חומשים שאינם עושמים כאן כלל פרשה,
וסדר ה'ר' משה מיימון וצ"ל אינו עושה כאן
שם פרשה". וע"ע ב מג"א [ס"י קל"ח ס"ב].

31. רשי' לא גרס להך "למן דאמר פוסק
נספוק", דהא כתני "קרא ראשון שלשה", ואי
אפשר לפוסק עוד.

והיינו ממש דס"ל דקושית הגמ' אסיפה
דבריתא. אבל הריבטב"א פירש, דקושית הגמ'
— ארישא, דאמירנן דפרשה של ה' פסוקין —
קורין אותה ביחיד. משמע דא"א לקרותה בכב.
ולחכמי מקשין, הא אפשר לדולוג או לפוסק!
ומתרצין דהאי דשכנן לדelog או לפוסק —
הינו דוקא היכא דלא אפשר, אבל הכא — הא

לי אצל רבינו הגדיל, ולא חתר לו
לפסוק — אלא לתינוקות של בית רבנן, חזאי
ולהתלמיד עשוין?!

ומתרצין: התם, בתינוקות של בית רבנן,
טעמאמאי התיירו? משום דלא אפשר בלאו
הכי, שאינם יכולים לקרות הפסוק כולם!
הבא גמי — הא לא אפשר למקרי לשני
קוראין כדין בלי לפוסוק.

ושМОאל דאמר פוסק, מאי טעמא לא אמר
דולוג?

גורייה משום הנכנני אחר שקרא הראשון,
שכשישמעו השני קורא פסוק זה, יאמרו: לא
קרא ראשון אלא שני פסוקין.

ומשום היוצאיין אחר שקרא הראשון שלשה
פסוקין, שיאמרו: לא יקרא השני אלא שני
פסוקין.

מיתיבי: פרשה של שלשה פסוקים — קורין
אותה בשניים.

חנינא].

30. כתבו התוס', דאף ד"זיהל" אחר ב' פסוקים
מתחלת הפרשה הוא, וכן בקרייה דר"ח,
שהרביעי מתחילה "זבראשי חדשים", ולא
חייבין שמא יאמרו שהקורה לפני לא קרא
אלא ב' פסוקים, מ"ובאים השבת", ה"ט, דשאנו
פרשיות אלג, שידועות הן לנו — וליכא
למטען. וע"י ב מהרש"א שהעיר, דבספרים שלנו,
זיהל" אחר ד' פסוקים הוא!

וע"י בשווית מהרייל [ס"י קמ"ט] שהאריך
בזה, והביא את האור זרוע [בהל' שבת ס"י
מ"ד], זול האורי: "הلكן, מה שאנו קורין ויחל
משה, דהינו פסוק שלישי, שפיר דמי כרפי,
אע"פ שאין מניחין לצד ראש הפרשה כי אם שני